

לכבוד

עו"ד יהודה ויינשטיין

היועץ המשפטי לממשלה

רח' צלאח א-דין 29

ירושלים 91010

ובפקס: 02-6467001

שלום רב,

הנדון: ערר על החלטת הפצ"ר לסגור תיק החקירה 20154100234

בעניין פגיעה ישירה והריגת ארבעת הילדים ממשפחת בכר

במהלך המבצע המכונה "צוק איתן"

בשם חורי ארבעת הילדים ההורגים, ארגון עדאלה וארגון "אלמיוזן לזכויות אדם" – עזה, הרינו להגיש אליכם ערר בעניין הנדון, כדלקמן:

מדובר בערר על החלטת הפרקליט הצבאי הראשי מיום 22.6.2015 לסגור את תיק החקירה 20154100234, בו נבתנו נסיבות מותם של ארבעת הילדים ממשפחות בכר בחוף הים בחאן יונס ביום 16.7.2014 במהלך המבצע המכונה "צוק איתן", כפי שיתואר בהרחבה להלן. הערר מוגש ליועץ המשפטי לממשלה בהתאם להנחייתו מס' 4.5003 בנושא השגה על החלטות הפצ"ר בנוגע לחקירת אירועים שבהם נהרג אדם במהלך פעילות צבאית (להלן: "הנחיות היועץ המשפטי").

יצוין, כי ביום 11.8.2015 פנו העוררים ליועץ המשפטי לממשלה בבקשה להארכת מועד להגשת הערר מטעמם, וזאת לצורך קבלת התייחסות הפצ"ר לבקשתם מיום 23.7.2015 לקבלת החומר חומר הראיות אשר עמד בפניו בהתאם לקבוע בהנחיות היועץ המשפטי. יחד עם זאת, ועל אף ניסיונותיהם של הח"מ, לא התקבלה תשובה מטעם היועץ המשפטי לבקשת הארכה וטרם התקבלה התייחסות מטעם הפצ"ר לבקשה לקבלת החומר. על כן, במידה ותהיה תשובה מטעם הפצ"ר ויועבר המידע המבוקש, העוררים שומרים לעצם הזכות להשלים את הטיעונים מטעמם בערר זה.

עובדות האירוע בקצרה

1. ביום 16.7.2014, במהלך תקופת הלחימה בעזה במבצע המכונה "צוק איתן", יצאה קבוצה קטנה של ילדים בין הגילאים 9 – 11 לשחק בחוף הדייגים, מערבית לעיר עזה, זאת בכדי לשנות אווירה ולאחר שהייתה רגיעה באזור מההתקפות של חצבא הישראלי. הילדים שיחקו על חוף הקרוב לבתי מלון בה שהו עיתונאים זרים רבים ובמקום הומה באזרחים וצפוף במבנים אזרחיים.

P.O. Box 8921 Haifa 31090 Israel Tel: (972)-4-950-1610 Fax: (972)-4-950-3140

חיפה 31090, ס.ב. 8921 هاتف 04-9501610 فاكس 04-9503140

חיפה 31090, ת.ד. 8921 טלפון 04-9501610 פקס 04-9503140

Email: adalah@adalah.org

<http://www.adalah.org>

8:40
10

2. בסביבות השעה 15:30 של אותו יום, בעת שהילדים שיתקו ורצו על חוף הים, תקף חיל הים באמצעות שלושה טילים את קבוצת הילדים. כתוצאה מפגיעה זו, נהרגו ארבעת הילדים: עאהד עאטף עאהד בכר, בן 10, זקרייה עאהד סובחי בכר, בן 10, מוחמד ראמו עזאת בכר, בן 11, ואיסמעיל מוחמד סובחי בכר, בן 10 (להלן: "הילדים" ו/או "ארבעת הילדים"). חמישה אנשים נוספים, ביניהם שני הילדים אלמונתסר עאהד סובחי בכר, בן 10, ותמאדה ח'מיס סובחי בכר, בן 11, נפצעו כתוצאה מהפגיעה. בנוסף, נגרם נזק לשתי סירות דיג שהיו במקום.

החלטת הפצ"ר נשוא ערר זה

3. ערר זה מוגש על החלטת הפצ"ר שהתקבלה במשרדי הח"מ ביום 22.6.2015 בעקבות בקשת מרכז עדאלה לפתוח בחקירה פלילית ועצמאית בגין האירוע לעיל בשל חשד לפשעי מלחמה. לפי הפצ"ר הוחלט על סגירת התיק ואי פתיחה בחקירה כמבוקש וזאת בשל כך שמהממצאים העובדתיים שנאספו על ידי חוקרי מצ"ח עולה, כי:

א. האירוע התרחש באזור אשר היה מוכר כמתחם של המשטרה הימית והכוח והקומנדו הימי של תמאס. הצבא ביצע מספר תקיפות במתחם בימים שקדמו לאירוע.

ב. ביום האירוע, זיהה אמצעי תצפית אווירי מספר דמויות שנכנסו בריצה למתחם והוערך כי מדובר בפעילי הכוח הימי של תמאס ובשום שלב של האירוע לא זוהו הדמויות כילדים.

ג. לאור האמור, הוחלט לתקוף את הדמויות במתחם ונורה טיל אחד מן האוויר אשר פגע, כלל הנראה, באחת הדמויות. לאתר הירי, החלו יתר הדמויות לרוץ לכיוון היציאה מהמתחם ואז נורה לעברן טיל נוסף מן האוויר אשר פגע בהן לאחר שיצאו מן המתחם.

** מצ"ב עותק מפניית העוררים ומתשובת הפצ"ר מיום 22.6.2015, המהווים חלק בלתי נפרד מערר זה, סומנו כנספחים "א" ו-"ב", בהתאמה.

הפניות לפצ"ר עד לקבלת התשובה בעניין סגירת התיק

4. סמוך לאחר הארוע וביום 18.7.2014 פנו ארגון עדאלה ואלמיזאן (להלן: "העוררים") במכתב לשר הבטחון, הפרקליט הצבאי הראשי וליועץ המשפטי לממשלה בדרישה לפתוח בחקירה בגין האירוע הנדון בשל חשד רציני להפרת המשפט הבינלאומי ההומניטארי עקב פגיעה ישירה בילדים והריגתם. למכתב העוררים צורף תצהירו של הילד אל ערבי נאסר פדל בכר אשר נכח על חוף הים יחד עם ארבעת הילדים בעת קרות האירוע.

** מצ"ב העתק ממכתב העוררים, יחד עם תצהירו של הילד אל ערבי נאסר פדל בכר, המהווים חלק בלתי נפרד מערר זה, סומנו כנספח "ג".

5. ביום 28.7.2014 התקבלה תשובה מטעם ראש לשכת הפצ"ר, מר מותן סולומש, בין היתר לפגייה לעיל, בה צוין כי החלו באותה עת תהליכים של בדיקה ואיסוף מידע לצורך בחינת אירועים חריגים בתום המלחמה. ממשרדו של היועץ המשפטי לממשלה נמסר ביום 17.8.2014, כי האירוע נמצא בבחינה אצל גורמי הפרקליטות הצבאית.

** מצ"ב העתק מכתב הפצ"ר מיום 28.7.2014 ומכתב היועץ המשפטי לממשלה מיום 17.8.2014, המהווים חלק בלתי נפרד מערר זה, סומנו כנספחים "ד" ו-"ה" בהתאמה.

6. ביום 10.9.2014 התקבלה במשרדי הח"מ תשובה מטעם הפרקליטות הצבאית לפיה האירוע הנדון הופנה לבחינת מנגנון הברור המטכ"לי לבחינת אירועים חריגים במבצע "צוק איתן" שמצא שביחס לאירוע שבנדון

יש יסוד סביר לחשד כי "התקיפה בוצעה שלא בהתאם לכללים המחייבים את כוחות צה"ל. משכך, חורה הפצ"ר על פתיחה בחקירת מצ"ח, לבירור נסיבות האירוע."

** מצ"ב העתק ממכתב הפצ"ר מיום 10.9.2014, המהווה חלק בלתי נפרד מערר זה, סומנה כנספח "וי".

7. בתשובה לאמור במכתב הפצ"ר לעיל, העוררים שלחו ביום 15.9.2014 מכתב תשובה ובו הדגישו, בין היתר, את הדברים להלן:

א. תקירת מצ"ח אינה עונה על דרישות המשפט הבינלאומי ההומניטארי, שכן היא אינה מהווה תקירה אפקטיבית, על כל היבטיה.

ב. על אף עמדתם של העוררים שגם יישום מלא של ההמלצות של הוועדה הציבורית בראשות שופט בית המשפט העליון (בדימוס) יעקב טירקל בעניין הבדיקה והחקירה של תלונות וטענות בשדבר הפרות דל דיני החלימה (להלן: "ועדת טירקל"), לא יביא להיענות לכל חובותיה של ישראל לפי המשפט הבינלאומי ההומניטארי, ככל הנראה טרם יישם הפצ"ר את המלצות הדוח.

ג. אין להחיל חיסיון על החומר אשר עמד בפני הוועדה וצוות הבירור המטכ"לי, זאת בהתאם לתמלצות דו"ח ועדת טירקל והן לחוק נפגעי זכויות עבירה ויש להעביר את החומר לידי העוררים.

** מצ"ב עותק ממכתב העוררים מיום 15.9.2014, המהווה חלק בלתי נפרד מערר זה, סומן כנספת "זי".

העדויות שהיו בפני הפצ"ר לצורך קבלת החלטתו

8. ביום 20.10.2014 התקבלה במשרדי הח"מ בקשה מיחידת מצ"ח דרום לזימון עד עבור הילד אל ערבי נאסר פדל בקר, אשר, כאמור, תצהירו צורף לדרישת העוררים מיום 18.7.2014. יחידת מצ"ח דרום ביקשה לתאם מפגש במת"ק ארו במהלך אותו שבוע עם הילד וכן משפחה בגיר. העוררים פעלו מיד לצורך הסדרת העניין.

** מצ"ב עותק ממכתב יחידת מצ"ח מיום 20.10.2014 וממכתב העוררים מיום 21.10.2014, המהווים חלק בלתי נפרד מערר זה, סומנו כנספחים "ח" ו-"ט", בהתאמה.

9. לאחר שיתות טלפוניות עם יחידת מצ"ח והסדרת הנושא עם משפתו של הילד, נמסר ליחידת מצ"ח את פרטי אביו של הילד אשר יתלווה אליו למפגש, וכן שלושה תצהירים נוספים של שלושה אנשים נוספים: הילד חמאדה תימיס טובחי בכר אשר נכח ואף נפגע בהתקפה על חוף היס באירוע הנדון, פחד באסם עבד אלפתאח אבו סולטן ומוחמד בשיר מוחמד אבו ווטפה, אשר נכחו בקרבת מקום והיו עדים לאירוע הנדון ואף נפגעו כתוצאה מההתקפה שבנדון.

** מצ"ב עותק ממכתב העוררים מיום 28.10.2014, יחד עם שלושת התצהירים, המהווים חלק בלתי נפרד מערר זה, סומנו כנספח "י".

10. במצ"ח ניסו לתאם פגישות עם שניים מהילדים, אך בסופו של דבר הפגישות לא התקיימו כתוצאה מחששם של הילדים להיפגש עם אנשים מהצבא הישראלי במיוחד לאור האירוע הטראומטי והטרגדיה הקשה אשר עברו באירוע הנדון.

11. ביום 11.6.2015 פורסמה באתר הצבא הישראלי "הודעת הפצ"ר באשר לאירועים חריגים שאירעו במהלך מבצע "צוק איתן". תהודעה התייחסה לכמה אירועים פרטניים ביניהם האירוע נושא הערר. בהתאם להודעה, לאתר שחקירת מצ"ח הושלמה והפצ"ר בחן את ממצאיה, התליט הפצ"ר על סגירת תיק החקירה בהעדר חשד לביצוע עבירה פלילית על ידי חיילי הצבא.

12. וביום 22.6.15 כאמור לעיל, התקבלה תשובת הפצ"ר בדבר סגירת התיק. בעקבות זאת, ביום 23.7.15 פנו העוררים לפצ"ר בדרישה לקבלת החומר אשר עמד בפניו בעת בחינת המקרה ופירוט החומר אשר עמד בפני וועדת הבירור, לרבות פרטי העדים וסוג הראיות, וזאת בהתאם לסעיף 2.2. להנחיות היועץ המשפטי לממשלה וכחלק מדרישת השקיפות וזכותו של הקורבן על פי חוק. עוד נדרשה התייחסותו של הפצ"ר לדו"ח ועדת החקירה העצמאית של האומות המאוחדות לחקר אירועי הסכסוך בעזה 2014 (להלן: "ועדת האו"ם"), אשר פרסמה את הדוח מטעמה באותו יום, 22.6.2015, שכן המקרה הנדון נבחן כמקרה בוחן על ידי הוועדה אשר הגיעה למסקנה כי הצבא הישראלי הפר את עקרונות המשפט הבינלאומי ההומניטארי (דות ועדת האו"ם ומסקנותיה בנוגע לכשלים במנגנון החקירה הצבאי יפורטו בהמשך). נכון למועד כתיבת שורות אלה, טרם התקבלה התייחסות הפצ"ר לדרישה זו.

** מצ"ב עותק ממכתב העוררים מיום 23.7.2014, המהווה חלק בלתי נפרד מערר זה, סומן כנספח "יא".

נימוקי הערר

13. הערר זנן מתבסס על שתי טענות עיקריות: ראשית, בוצעו הפרות חמורות של דיני הלחימה ועל כן לא היה כל מקום להורות על סגירת תיק החקירה ללא נקיטה באמצעים משפטיים ביחס למי מהמעורבים. שנית, מנגנון החקירה הקיים כיום ואשר במסגרתו בוצעה תקירת האירוע הנדון אינו עומד בדרישות המשפט הבינלאומי ההומניטארי לקיום חקירה פלילית עצמאית ואפקטיבית.

14. יש להדגיש כי בניגוד לטענות הצבא והפצ"ר, וכפי שעולה מהתצהירים שהועברו אל הפצ"ר על ידי מרכז עדאלה, הילדים לא שיחקו בשטח צבאי סגור השייך לחמאס, אלא שיחקו על חוף ים הקרוב לנמל הדייגים, חוף שבדרך כלל הומה בדייגים המגיעים בכדי לדוג ולמצוא פרנסתם. על חוף הים הזה ממוקמים בתי מלון, בהם באותה עת שהו עיתונאים זרים רבים אשר היו עדים לאירוע. כמו כן בקרבת המקום מסעדות רבות ביניהם מסעדת אלשראע. עובדה זאת מקבלת תימוכין בתצהירים אשר הוגשו על ידי העוררים לפצ"ר (נספחים ג' ו-י'), ביניהם התצהיר של פהד אבו סולטאן, אשר עבד במסעדת אלשראע באותה עת והיה עד לאירוע, ומוחמד אבו וואטה, אשר הפצ"ר בחר לא להזמין למתן עדות.

15. בתשובתו של הפצ"ר נשוא הערר מצוין כי ההחלטה לתקוף את הדמויות בוצעה על יסוד "תובנה מודיעינית" והערכה של המודיעין כי מדובר באנשי חמאס. תובנה זו אינה מבוססת ולא גובתה בראיות. נטען כאן כי הערכה של חייל או גוף לוחם מסוים אינה יכולה בשום אופן להספיק לצורך ביסוס קביעה כלשהי בדבר השאלה אם מדובר בלוחם או באזרח מוגן ויש בה הפרה בוטה לעקרון ההבחנה ונחשבת להתקפה ישירה כנגד הילדים.

16. כמו כן, טענת הצבא והפצ"ר לפיה לא הייתה אפשרות לזהות את הילדים מעידה על פרשנות שגויה של המשפט הבינלאומי ההומניטארי ועל הפרה הבוטה של עקרון ההבחנה והכללים הנגזרים ממנו והאוסרים על פגיעה מכוונת באזרחים. שכן בהתאם למשפט הבינלאומי ההומניטארי, במקרה של ספק, יש להניח כי האדם המדובר הוא אזרח המוגן מפני פגיעה ישירה בו. סעיף 50 וסעיף 152(1) לפרוטוקול הראשון של אמנת ג'נבה, שהינם חלק מהמשפט הבינלאומי המנהגי, קובעים כי יש לקחת בחשבון, בין היתר, המידע הקיים, דחיפות המצב והנזק הצפוי להיגרם לכוחות הצבאיים או לאזרחים ואובייקטים המוגנים מפני התקפות ישירות כתוצאה מהחלטה שגויה.

17. הצבא הגיע למסקנה כי ניתן לתקוף את המטרות רק על בסיס מיקומם ומכאן שהפר והפך את ההנחה שצריכה להנחות אותם כי מדובר באזרחים. מסקנתו של הפצ"ר המקבלת את אופן הפעולה אף היא מצביעה על יישום לא נכון של המשפט הבינלאומי ההומניטארי. ההתקפה הזו הינה הוכחה ודוגמא נוספת לאופן

הפעולה של הצבא הישראלי לפיה מתקבלת החלטה ומבוצעת תקיפה על מטרה מסוימת עוד בטרם הקביעה כי מדובר במטרה צבאית כפי שמתחייב מהמשפט הבינלאומי ההומניטארי. שכן אסור לתוקף להניח או להעריך כי המטרה בה הוא פוגע הינה מטרה צבאית (ראו גם סעיף 631 לדו"ח ועדת האו"ם).

18. לכן הערכה בלבד מבלי לבחון בוודאות את המידע, מהווה הפרה בוטה לחובה המוטלת על הצבא. זובר בהערכה על יסוד התובנה המודיעינית, כאשר לא ברור כלל ולא הוצגה ראיה לתמיכה בטענה המדוברת ומדוע היה צורך בביצוע התקיפה באותו זמן, כאשר לא הייתה, ולא נטען כי הייתה, כל דחיפות לביצוע ההתקפה בעת שבוצעה, ובאותו מקום, בו לא נכחו חיילים ישראלים על הקרקע. מעבר לכך, בהתאם לכללים המפורטים לעיל, לא ניתן לקבל את הטענות כי תובנה מודיעינית הינה מספיקה בכדי לבצע ירי של טילים לעבר דמויות לא ברורות.

19. יוזכר, כי בהתאם לארגון Human Rights Watch, אשר התייחס לסוג הטילים בהם נעשה שימוש באירוע, עניין אשר לא קיבל ביטוי בתשובתו של הפצ"ר, מתצלומים שצילמו עיתונאים אשר היו בזירת האירוע עולה כי באירוע הנדון נעשה שימוש טילים מצוידים במצלמה המאפשרת לראות את המטרה, כל שהיה ביכולת מצבעי ההתקפה, באם נקטו באמצעי הזהירות המתייבים אותם, לזהות שמדובר בילדים ולמנוע את הפגיעה הישירה בהם:

"תצלומים של הרסיסים שנמצאו בזירת האירוע, שצולמו על-ידי עיתונאי אחר, מעידים על כך שהכוחות הישראליים השתמשו בטיילי ספייק, המיוצרים על ידי יצרנית אמצעי הלחימה הישראלית רפאל. טילים אלה ניתנים לשיגור מספינות, מטוסים וכן מן הקרקע ומצוידים במצלמה המאפשרת למפעיל לראות את המטרה גם לאחר שהטיל שוגר ולהסיט אותו ממסלולו במקרה שמתעורר ספק של הרגע האחרון באשר למטרה. אם הטיל ששימש להתקפה זו אכן היה מצויד באמצעי ראייה אלה, למפעיליו צריכה הייתה להיות היכולת להבחין בין לוחמים לילדים ולנצור את האש במידה ולא יכלו לקבוע בוודאות כי מדובר בלוחמים."

ר' Human Rights Watch, עזה: הרג האזרחים בהתקפות האוויריות מעורר חששות בנוגע למתקפה הקרקעית, 25.7.2014, בקישור: <https://www.hrw.org/he/news/2014/07/25/254659>.

20. על כן, ניתן היה ובאמצעים הטכנולוגיים שברשות הצבא לזהות בוודאות אם לכל הפחות זובר היה בבגירים לוחמים או בילדים.

21. יתר על כן, כפי שציננה וועדת האו"ם בדו"ח מטעמה, במקרה דנן הילדים אשר שיחקו על החוף היו בין הגילאים 9-11, כך שדמויותיהם קטנות בהשוואה לגודל של מבוגר והיה ביכולתו של הצבא הישראלי לעשות בדיקה יסודית ולאמת באם היה מדובר באזרחים הלוקחים חלק בפעולות האיבה או בחברים בארגונים חמושים, שאותם ורק אותם היה מותר לתקוף (סעיף 632 לדו"ח ועדת האו"ם).

22. לאור זאת, נטען כי החקירה שהתקיימה אינה עונה על דרישות המשפט הבינלאומי הקובע סטנדרטים בינלאומיים קפדניים שעל החקירה לעמוד בהם כדי שתיחשב לחקירה ראויה ואפקטיבית ואלה הם: (1) עצמאות, (2) העדר משוא פנים, (3) אפקטיביות ויסודיות, (4) מהירות ו-(5) שקיפות.

23. העובדה כי אותם הגופים הצבאיים המעורבים בלחימה הם אותם הגופים אשר אמורים לבצע את החקירה הינה בולטת במיוחד בנסיבות האירוע דנן, בו נדרשו ילדים בגילאי 9-10, אשר סבלו מטראומה קשה, להתייצב בפני אותם גופים צבאיים ולתת עדות בפניהם כאשר עבורם הם נתפסים כאותו הגורם הצבאי אשר נתן החוראה לביצוע ו/או ביצע את ההתקפות אשר גרמו לפציעתם והרגו את קרובי משפחתם.

24. בנוסף, במקרה הנדון נגבו עדויותיהם של תיילים וקצינים מהצבא אשר היו מעורבים בתכנון וביצוע התקיפה האווירית ונבחנו מסמכים רלוונטיים, אשר טרם הוצגו בפני העוררים, ואולם לא נגבו עדויותיהם של גורמים אחרים אשר היו עדים לאירוע, ביניהם עיתונאים אשר שהו בבית המלון הסמוך לחוף בו בוצעה ההתקפה ואף תיעדו את האירוע (גם בתצלומים) ודיווחו עליו בכלי התקשורת השונים ברחבי העולם.

25. במקרה דנן קיימת הפרה גם לעקרון האפקטיביות ויסודיות שכן לא קיים מידע בקשר לאופן איסוף והערכת הראיות והחומר. גם כן לא ברור אם בוצעו בדיקות נוספות ונקטו שיטות אחרות בכדי להבטיח תקירה יסודית של העובדות. מנגנון הבירור המטכילי כולל מומחים בנושאים מבצעיים ומשפטיים ולא ברור אם הצוות בעלי הכשרה בטכניקות ומתודולוגיות ביצוע חקירה העונה על הסטנדרטים של משפט זכויות האדם הבינלאומי (רי' גם סעיף 626 לדו"ח ועדת האו"ם).

26. בנוסף וכפי שועדת האו"ם מציינת בדו"ח מטעמה, בתשובותיו של הפצ"ר יש אזכורים למונחים שונים כגון: צורך צבאי, מטרות צבאיות, מתן אזרחות ומילוי חובת הזהירות, וזאת מבלי לספק מידע או פירוט נאותים בכדי לתמוך במעשי הצבא אשר הובילו להרוגים, פצועים ונזקים כבדים לאוכלוסייה האזרחית. הוועדה אף מציינת את הכשל של הפצ"ר באספקת החומר אשר עמד בפניו בעת קבלת ההחלטה למתלוננים בטענה שמדובר בחומר חסוי.

27. ועדת האו"ם הביעה דאגתה בקשר למספר ליקויים פרוצדורליים, מבניים ומהותיים בקשר למנגנוני החקירה בישראל. ליקויים אלה, לגישתה של הוועדה, ממשיכים לפגוע ביכולת ישראל למלא את חובתה לחקור כראוי. המקרה דנן נבדק ונבחן על ידי הוועדה כמקרה בוחן וזאת לאחר שהתקבלה הודעת הפצ"ר בדבר סגירת תיק החקירה. הוועדה מצאה ראיות חזקות המצביעות על כך שהצבא הישראלי נכשל במילוי חובתו לנקוט בכל האמצעים הזהירות בכדי להימנע או, למצער, למזער את הנזק לאזרחים. על הצבא מוטלת החובה לנקוט בכל האמצעים לצורך זיהוי המטרה ולהימנע מפגיעה שגויה או שרירותית באזרחים וקיימת חשיבות רבה לנקוט בכל האמצעים בכדי לקבוע באם מדובר באזרח או בלוחם (רי' סעיף 630 לדוח הוועדה).

28. ועדת האו"ם הביעה דאגה רבה מהעובדה שתיק החקירה בעניין הנדון נסגר ללא שנקטו הליכים משפטיים נוספים וזאת על אף האינדיקציות החזקות הקיימות המצביעות על כך שפעולות הצבא הישראלי עולות בקנה אחד עם המשפט הבינלאומי ההומניטארי ושהחקירה לא התנהלה באופן יסודי. הוועדה הביעה את דאגתה שנוצר מצב של חסינות מתמדת מפני כל פעולה משפטית בגין הפרות של המשפט הבינלאומי ההומניטארי ומשפט זכויות האדם אשר בוצעו על ידי הכוחות הישראליים (רי' סעיף 663 לדו"ח ועדת האו"ם).

על יסוד כל האמור לעיל, מתבקש היועץ המשפטי לממשלה לקבל את הערר דנן ולהורות על:

א. ביטול החלטת הפצ"ר לסגור את תיק החקירה הנדון.

ב. פתיחה בחקירה פלילית עצמאית ואפקטיבית, המקיימת את העקרונות של עצמאיות, העדר משוא פנים, אפקטיביות ויסודיות, מהירות ושקיפות, ולהעמיד לדין פלילי את האתראים למעשים הבלתי חוקיים הנ"ל.

בכבוד רב,

מונא ח'אד, עורכת - דין

סאוסן אהר, עורכת - דין